

οικογενείας πάλαι ἐξ Ἑπείρου μετοικησάσης ἐν τῇ νήσῳ⁽¹⁾. Ἀπελθὼν εἰς Πατάβιον ἐσπούδασε περὶ τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἰδίως τὴν ἰατρικὴν, ἐφ' ἣ καὶ ἠξιώθη τοῦ στεφάνου τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του ἐξήσκει τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα καὶ συνέγραψε πολλὰ καὶ διάφορα, μαρτυροῦντα τὴν πολυμαθειαν καὶ φιλοπονίαν τοῦ ἀνδρός. Ἦτο μέλος τῆς ἐν Κερκύρα Ἀκαδημίας τῶν Ἐξησφαλισμένων⁽²⁾. Κατὰ ποῖον ἔτος ἀπεβίωσεν ὁ Βούλγαρις ἀγνοοῦμεν· ὁ Παπαδόπουλος λέγει, ὅτι ἔζη τῷ 1684. (Quo anno decesserit in patria non novimus, nec tamen ante anno 1684, nam triennio ante catechesis ejus excudebatur Venetiis)⁽³⁾.

Συγγράμματα.

— Ἐκθεσις τῆς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. (Ἐδημοσιεύθη ἰταλίστι ἐν Βενετίᾳ τῷ 1669, καὶ τῷ 1857 ἐξελληνισθεῖσα ἐξεδόθη ἐν Κερκύρᾳ μετὰ πολλῶν σημειώσεων ὑπὸ τῶν λογίων Ν. Τ. Βουλγάρως καὶ Ν. Μάνεστ).

— Αἱ θεαὶ καὶ ἱεραὶ ἀκολουθεῖαι Σπυρίδωνος τοῦ θαυματοουργοῦ, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου τῶν ἀποστόλων, μετὰ Κερκύρας τῆς Βασιλίδος καὶ Παρθενομάρτυρος, Ἀρσενίου τε Κερκύρας μητροπολίτου, ἁγίων καὶ πολιούχων καὶ προστατῶν πόλεως καὶ νήσου Κερκύρας. (Αἱ ἀκολουθεῖαι φέρουσαι ἐν ἐκάστῃ σελίδι ἰδίαν ἀριθμῆσιν ἐξεδόθησαν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1674, καὶ προσεφωνήθησαν εἰς Ἀμβρόσιον τὸν Γραδενίγον).

— Κατήχησις ἱερὰ, ἥτοι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας ἐξηγήσις. Ἐνετίησι 1684. (Ἐτυπώθη παρὰ Νικολᾶω Γλυκεῖ, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ μετὰ σελίδα τὴν 218 τίτλῳ· ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ εὑρηνται τοῦ αὐτοῦ Βουλγάρως· προσφωνητικὴ πρὸς Λέοντα τὸν Γλυκύν· ἐπιγράμματα εἰς Νικόλ. καὶ Λέοντα Γλυκύν· ἕτερον πρὸς τὸν πρωτοπαπᾶν Κερκύρας καὶ τὴν ἱερὰν πεντάδα τῶν ὑπερτίμων αὐτοῦ ὀφφικίων, Ἰωάννην Φλώρου Σακελλάριον, Σπυρίδωνα Βούλγαριν ἄρχοντα τῶν Ἐκκλησιῶν, Γεώργιον Αὐλωνίτην ἀρχιμανδρίτην, Ἀντώνιον Μάνεσπν Ἱερομνήμονα, καὶ Γεώργιον Βούλγαριν ἄρχοντα τῶν μοναστηρίων. Ἐκτὸς τούτων καταχωρεῖται ἐπιστολὴ τοῦ λογίου ἀρχιάτρου Κερκύρας Ἰωακίμου Ῥίχκη περὶ τῆς κατηχήσεως, καὶ μακρὸν ἐλεγείον τοῦ πεπαιδευμένου ἱερομνήμονος Ἀντωνίς Μάνεση πρὸς τὸν συγγραφέα, ἀρχόμενον ὡς ἑξῆς·

Αἰνεῖσατε Μοῦσαι Νικόλαον.

Κερκύρας γέννημα, Ἰταλίας θρέμμα, Ἑλλάδος καύχημα,

Ἄνδρα φερώνομον νίκης, ὁμοφυῆ ἀρετῆς.

Τελευτᾶ δὲ διὰ τῶν ἐξῆς στίχων.

Ἀναβιωσάσης σοφίας καθισταμένη τρόπαιον ἢ Ἑλλάς,

(1) Προσφωνητικὴ Κατηχήσεως εἰς Λέοντα Γλυκύν.

(2) Μουστοξύδου, Περὶ τῶν Ἀκαδημιῶν Κερκύρας.

(3) Historia Gymn. Patavinii, σελ. 317.

